

«pa viu, baixat del Cel»

PARAULES de vida

SEBASTIÀ
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

L'aliment que ens enforteix per seguir caminant

L'experiència diària a vegades posa en evidència la dificultat d'assumir compromisos de llarga durada o per a tota la vida. També presenciam la feble, poca o nul·la capacitat d'aguant pel que fa a compromisos puntuals, fins al punt de fer-se enrere renunciant a promeses fetes o a la paraula donada. Passa el mateix quan en qualsevol moment de la vida apareixen dificultats aparentment invencibles o es desconfia de qui ens ha fet un encàrrec. En aquests moments extrems, s'acostuma a dir: «Ja no puc més! Prou!». Que ha passat? Pot haver-hi moltes respostes a situacions molt diverses, però hi ha un denominador comú que ens fa mirar la persona en si mateixa i dir: **probablement no tenia prou força interior** per a enfrontar-se amb la realitat o no disposava d'aquella valentia que és necessària per a superar qualsevol obstacle.

Aquesta experiència tan humana com freqüent, ja la veim present a la Bíblia. Tenim l'exemple del profeta Elies quan ha arribat a aquesta situació límit; ell representa en certa manera totes aquelles persones que ja no tenen força per a seguir endavant i s'enfonsen a causa dels seus fracassos o de la seva baixa autoestima. Ell ha dit: «Ja n'hi ha prou, Senyor. **Preneu-me la vida; que no som millor que els meus pares**» (1Re 19,4). Podríem fer una llarga relació de situacions que coneixem, o que, potser, fins i tot vivim. Podríem repassar els

moments de desànim, de renúncia a opcions preses, d'aturades per cansament en camins gairebé tot just iniciats. Podríem centrar-nos en el nostre compromís baptismal, en la nostra forma d'avançar com a cristians, en la consciència de pertànyer a la comunitat cristiana i ser enviats a anunciar Jesucrist. *Ens sentim animats a fer-ho?*

Potser hi ha una **crisi de fidelitat** que necessita un **aliment que no podem desestimar**. *On hem de trobar, idò, la resposta? Qui pot oferir una proposta de confiança?* Acudim ara a la Paraula de Déu, actitud que per ella mateixa ja manifesta una recerca sincera de la veritat. Sabem que Jesús és la Veritat, ho ha dit Ell mateix. La resposta que cercam a les qüestions que ens preocupen i ens afecten fins al límit de la nostra recerca, té, per tant, un aspecte *personal* i també una dimensió *social*. Posem-hi tota la confiança, confiïm en Jesús, qui, a més, se'ns dona com aliment. Seguint les seves paraules, ara es tracta d'acceptar-lo com a «**pa viu, baixat del cel**» (Jn 6,51), com a aliment «**perquè doni vida al món**» i poder viure «**per sempre**» i així s'anticipa en el sagrament de l'Eucaristia. Demanem-nos: *com ens ajuda en el nostre estat d'ànim, en la nostra fidelitat, en les nostres decisions?* Pensem que **allò que l'aliment material produeix en la nostra vida corporal, la comunió ho realitza, d'una manera admirable, en la nostra vida espiritual**. Així, enfortits, podem seguir caminant!

SEBASTIA
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

El alimento que nos fortalece para seguir caminando

La experiencia diaria a veces pone en evidencia la dificultad de asumir compromisos de larga duración o para toda la vida. También presenciamos la débil, poca o nula capacidad de aguante por lo que respecta a compromisos puntuales, hasta el punto de echarse atrás renunciando a promesas formuladas o a la palabra dada. Pasa lo mismo cuando en cualquier momento de la vida aparecen dificultades aparentemente invencibles o se desconfía de quien nos ha confiado un encargo. En estos momentos extremos, se acostumbra a decir: «¡Ya no puedo más! ¡Basta!». ¿Qué ha pasado? Puede haber muchas respuestas a situaciones muy diversas, pero con un denominador común que nos hace mirar a la persona en sí misma y decir: **probablemente no tenía suficiente fuerza interior** para enfrentarse con la realidad o no disponía del valor que es necesario para superar cualquier obstáculo.

Esta experiencia tan humana como frecuente, ya la vemos presente en la Biblia. Tenemos el ejemplo del profeta Elías cuando ha llegado a esta situación límite; él representa en cierta manera a todas aquellas personas que ya no tienen fuerza para seguir adelante y se hunden debido a sus fracasos o a su baja autoestima. Él ha dicho: «**Basta ya, Señor, quítame la vida, pues yo no valgo más que mis padres**» (1Re 19,4). Podríamos tejer una larga relación de situaciones que conocemos, o que, tal vez, incluso vivimos. Podríamos repasar los momentos de desánimo, de renuncia a opciones tomadas, de paradas por cansancio en caminos recientemente iniciados. Podríamos centrarnos en nuestro compromiso bautismal, en nuestra forma de avanzar como cristianos, en la conciencia de pertenecer a la comunidad cristiana y ser enviados a anunciar a Jesucristo. ¿Nos sentimos animados a hacerlo?

Quizás estamos ante una **crisis de fidelidad** que necesita de un **alimento que no podemos desestimar**. ¿Dónde encontrar, pues, la respuesta? ¿Quién puede ofrecer una propuesta de confianza? Acudimos ahora a la Palabra de Dios, actitud que por sí misma ya manifiesta una búsqueda sincera de la verdad. Sabemos que Jesús es la Verdad, lo ha dicho Él mismo. La respuesta que buscamos a las cuestiones que nos preocupan y nos afectan hasta el límite de nuestra búsqueda, tiene, por tanto, un aspecto *personal* y también una dimensión *social*. Pongamos en Él toda la confianza, confiemos en Jesús, quien, además, se nos da como alimento. Siguiendo sus palabras, ahora se trata de aceptarlo como «**pan vivo, bajado del cielo**» (Jn 6,51), como alimento «**para que dé vida al mundo**» y poder vivir «**para siempre**» y así se anticipa en el sacramento de la Eucaristía. Preguntémosnos: ¿cómo nos ayuda en nuestro estado de ánimo, en nuestra fidelidad, en nuestras decisiones? Pensemos que **lo que el alimento material produce en nuestra vida corporal, la comunión lo realiza, de una manera admirable, en nuestra vida espiritual**. Así, fortalecidos, ¡podemos seguir caminando!

SANTORAL de la setmana

Dilluns, 9.

Santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein), patrona d'Europa,

sant Romà, sant Nateu. Missa: Os 2, 16b. 17b. 21-22; Sal 44, 11-12. 14-17; Mt 25, 1-13.

Dimarts, 10.

Sant Llorenç,

sant Blan. Missa: 2C 9, 6-10; Sal 111, 1-2. 5-9; Jo 12, 24-26.

Dimecres, 11.

Santa Clara d'Assís,

sant Tiburci, sant Rufí. Missa: Dt 34, 1-12; Sal 65, 1-3a. 5. 8. 16-17; Mt 18, 15-20.

Dijous, 12.

Dijous de la setmana XIX.

Santa Joana Francisca Frémiot de Chantal, sants Anicet i Foci, sant Hercolà. Missa: Js 3, 7-10a. 11.

13-17; Sal 113A, 1-6; Mt 18, 21 - 19, 1.

Divendres, 13.

Divendres de la setmana XIX.

Sants Poncià i Hipòlit, santa Radegunda, sant Joan Berchmans, sant Benilde. Missa: Js 24, 1-13; Sal 135, 1-3. 16-18. 21-22. 24; Mt 19, 3-12.

Dissabte, 14.

Sant Maximilià Maria Kolbe,

sant Eusebi, sant Domingo Ibáñez. Missa: Js 24, 14-29; Sal 15, 1-2. 5. 7-8. 11; Mt 19, 13-15.

Diumenge, 15.

Assumpció de santa Maria,

sant Tarsici, sant Alipi, sant Jacint de Polònia, sant Estanislau de Kostka. Missa de la vigília: 1Cr 15, 3-4. 15-16 - 16, 1-2; Sal 131, 6-7. 9-10. 13-14; 1C 15, 54-57; Lc 11, 27-28. Missa del dia: Ap 11, 19a - 12, 1. 3-6a. 10ab; Sal 44, 10bc. 11-12ab. 16; 1C 15, 20-27a; Lc 1, 39-56.

PROJECTE CONSTRUCCIÓ AULA DE NATURA

PROYECTO CONSTRUCCIÓN AULA DE NATURALEZA
NATURE WORKSHOP BUILDING PROJECT
PROJEKT BAU EINES NATURKLASSENZIMMER

APORTACIONES

Aportaciones · Contributions · Beiträge

FUNDACIÓ SANTUARI DE LLUC
E580 2100 4684 1702 0000 1758

Gracias. Gràcies. Thank you. Vielen Dank

jardnaturalista@lluc.net

AQUESTA I MÉS INFORMACIÓ

bisbat de mallorca

@bisbatmallorca

www.bisbatdemallorca.org

bisbat de mallorca

@bisbatdemallorca

www.agenciabaleria.org

EDITA: Secretaria de Comunicació C/. Seminari, 4 3r pis / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 21 46 01 / mcs@bisbatdemallorca.org

DIRECCIÓ: Bisbat de Mallorca / www.bisbatdemallorca.org

IMPRIMEIX: Serveis Gràfics Eugeni - C/. Seminari, 4 / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 24 49 79 / tgeugeni@gmail.com / Dipòsit legal: PM 696/1986

Mosaic

Esglesia
Noticia

Peregrinació nocturna de joves: “Sempre amb tu”

Organitzada pel Secretariat de Pastoral Juvenil i Vocacional.

El Secretariat de Pastoral Juvenil i Vocacional va organitzar una peregrinació nocturna al Santuari de Santa Magdalena d'Inca, el passat divendres 9 de juliol. Aquesta activitat es tractava d'una peregrinació adreçada a adolescents (a partir de 1r d'ESO) i joves, tot seguint el relat dels deixebles d'Emmaús. Uns trenta joves provinents de la parròquia de Llucmajor, de la Unitat Pastoral de la Mare de Déu i del grup de catequesi interparroquial de Petra, es concentraren a les 19 h als peus del Puig. El bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull, també va caminar amb els joves. A l'arribada al Santuari va assenyalar: “Pujant hem fet una reflexió en grups i el tema de fons ha estat aquell caminar que va fer Jesús cap a Emmaús amb dos deixebles i la conversa que van tenir. Ha estat una experiència de compartir que hem fet sobretot per relacionar l'experiència que s'ha tingut en tot aquest temps de malaltia i pandèmia, com ho ha viscut cada un, i com a joves i com l'han viscut amb la seva família, llavors si en tota aquesta situació han trobat Jesús”. Una eucaristia presidida per Mons. Sebastià Taltavull marcà el final d'aquesta jornada.

La presència de la Mare de Déu de Lluc a Mallorca (XI) Biniali.

Jordi Llabrés i Sans.

Fotografia Miquel Àngel moncadas i Batle.

Seguim visitant diversos llocs de Mallorca. Son han dedicat un trono a la Mare de Déu de Lluc, que és reina i patrona de tota l'illa. I aquest cop ens dirigim cap a Biniali on hi és venerada d'ençà de 1948. La crònica recull que dia 10 d'octubre d'aquell any, fou d'immensa alegria per tot aquell poble. Els veïns deixaven gravada en la retina dels seus ulls plorosos d'emoció, l'escena de quatre “nins blaus” binialers, que acompanyats del pare prior i altres col·legials, baixaven del Santuari per deixar entronitzada a l'església que havien construït els seus avantpassats, una vera rèplica de la nostra Moreneta. Bé ho mereixien els naturals d'aquell lloc que just feia uns mesos s'havien desviscut per dedicar el millor dels tributs a la Verge Peregrina i, a l'hora d'acomodar-se'n, sentiren un gran buit i anhelaven comptar amb la seva presència de manera ininterrompuda. La corresponsal de la revista *Lluch*, aleshores, escriví sense embuts: “Biniali vol ser un feu de Lluc”.

La nova figura ocupà el nínxol central de l'antiga capella de Sant Bernat. No desdeïa gens que el vell titular, tan profundament enamorat de Santa Maria, li cedís el seu lloc de preferència. I molt més quan la tradició ens diu que fou un monjo cistercenc, fill del sant abat de Claravall, juntament amb el pastoret, el primer en experimentar la presència de la Mare de Déu Trobada de Lluc. Costejaren la imatge els esposos Josep Amengual i madona Catalina Mairata, qui foren pares i padrins de diversos blauets, que arribaren a professar a la congregació de Missioners dels Sagrats Cors, custodis del santuari de la *Regina* mallorquina durant més d'un segle.

Seguim amb la crònica d'aquell esdeveniment: “Rebuda en mans dels mateixos patges de la Reina de Lluc, fou aclamada des de l'entrada del poble; li feren tot d'una ofrena de vistosos rams de flors; li dirigí sentida salutació Rosa Nicolau; va recórrer triomfalment d'un extrem a un altre els carrers principals; s'aixecaren arcs de murtra, es lluien domassos a balcons i finestres; cridaven l'atenció les originals llàgrimes d'un rosari que cerclava el carrer major i l'església parroquial; arreu es llegien cartel·les amb lloances marianes i altres que mostraven, pintades amb aquarel·la, símbols al·lusius a la Mare de Déu. En el moment en què la Moreneta entrà en el temple, tothom esclatà amb fervorós aplaudiment... el Sr. Ecònom beneí l'altar i la figura... l'Escolania va cantar amb gran ajust... i un pare col·legial fill de Biniali feu un sermó de circumstàncies. Al capvespre, després d'un exercici marrià, sermó i processó pels carrers, i mentre els Blauets cantaven la Salve, l'ecònom entronitzava la imatge a l'altar que se li dedicava”.

En el transcurs de la vetllada, encara, els Blauets oferiren un recital del seu selecte repertori i el colofó el posà uns versos que ressonaren en els cors dels devots binialers:

Puix que vostra Escolania
Vós ha duita a nostra llar,
no vulgueu, Verge Maria,
nostre poble abandonar.

Biniali vostre estatge
prefereix més que un tresor,
i als peus de vostra imatge
deposita tot son cor.

CELEBRACIÓ ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU

El Llit de la Mare de Déu serà exposat del 15 al 22 d'agost
horaris disponibles en la pàgina web

MISSES 15 D'AGOST

10:30 h
Eucaristia solemne
12:00 h
19:00 h

Streaming a les 10:30 h a través de
la nostra pàgina web i Facebook

@catedralmca

catedraldemallorca.org

Lectura del primer llibre dels Reis

19, 4-8

En aquell temps Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'una ginesta i demanà la mort, preguntant així: «Ja n'hi ha prou, Senyor. Preniu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares, que també han mort.» Després s'ajagué davall aquella ginesta i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: «Aixeca't i menja.» Llavors va veure al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un cànir d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer.» Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

Salm responsorial (salm 33)

Tastau i veureu com és de bo el Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

4, 30-5, 2

Germans, no entristigueu l'Esperit Sant amb què Déu vos ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Enfora de vosaltres tot malhumor, mal geni, crits, injúries i qualsevol casta de dolència. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdonau-vos tal com Déu vos ha perdonat en Crist. Sou fills estimats de Déu: imitau el vostre Pare. Viviu estimant, com el Crist ens estimà: ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com una víctima d'olor agradable.

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

6, 41-51

En aquell temps els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es demanaven: «Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem son pare i sa mare, ¿i ara diu que ha baixat del cel?» Jesús els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après vénen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Vos ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo som el pa que dóna la vida. Els vostres pares, encara que menjaren el manà en el desert, moriren, però el pa de què jo parl és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo som el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món.»

Lectura del libro primero de los Reyes

19, 4-8

En aquellos días, Elías llegó a Berseba de Judá y dejó allí a su criado. Continuó él por el desierto una jornada de camino, y al final se sentó bajo una retama, y se deseó la muerte diciendo: «Basta ya, Señor, quítame la vida, pues yo no valgo más que mis padres. Se echó debajo de la retama y se quedó dormido. De pronto un ángel lo tocó y le dijo: «Levántate, come. Miró Elías y vio a su cabecera un pan cocido en las brasas y una jarra de agua. Comió, bebió y volvió a echarse. Pero el ángel del Señor le tocó por segunda vez diciendo: «Levántate, come, que el camino es superior a tus fuerzas. Se levantó Elías, comió y bebió, y con la fuerza de aquel alimento caminó cuarenta días y cuarenta noches, hasta el Horeb, el monte de Dios.

Salmo responsorial (salmo 33)

Gustad y ved qué bueno es el Señor.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

4, 30-5, 2

Hermanos: No pongáis triste al Espíritu Santo. Dios os ha marcado con él para el día de la liberación final. Desterrad de vosotros la amargura, la ira, los enfados e insultos y toda la maldad. Sed buenos, comprensivos, perdonándoos unos a otros como Dios os perdonó en Cristo. Sed imitadores de Dios, como hijos queridos, y vivid en el amor como Cristo os amó y se entregó por nosotros como oblación y víctima de suave olor.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

6, 41-51

En aquel tiempo, criticaban los judíos a Jesús porque había dicho «yo soy el pan bajado del cielo», y decían: «¿No es éste Jesús, el hijo de José? ¿No conocemos a su padre y a su madre?, ¿cómo dice ahora que ha bajado del cielo? Jesús tomó la palabra y les dijo: No criticéis. Nadie puede venir a mí, si no lo trae el Padre que me ha enviado. Y yo lo resucitaré el último día. Está escrito en los profetas: «Serán todos discípulos de Dios.» Todo el que escucha lo que dice el Padre y aprende, viene a mí. No es que nadie haya visto al Padre, a no ser el que viene de Dios: ése ha visto al Padre. Os lo aseguro: el que cree tiene vida eterna. Yo soy el pan de la vida. Vuestros padres comieron en el desierto el maná y murieron: éste es el pan que baja del cielo, para que el hombre coma de él y no muera. Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo: el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne, para la vida del mundo.